

Jag hade en
 önskan att
 skriva till
 dig och säga
 att jag är
 glad att du
 är så glad
 att jag har
 skrivit till
 dig. Jag har
 också en
 önskan att
 skriva till
 dig och säga
 att jag är
 glad att du
 är så glad
 att jag har
 skrivit till
 dig.

Ekenäs den 19 Mars
 1873.

Min älskade mamma!

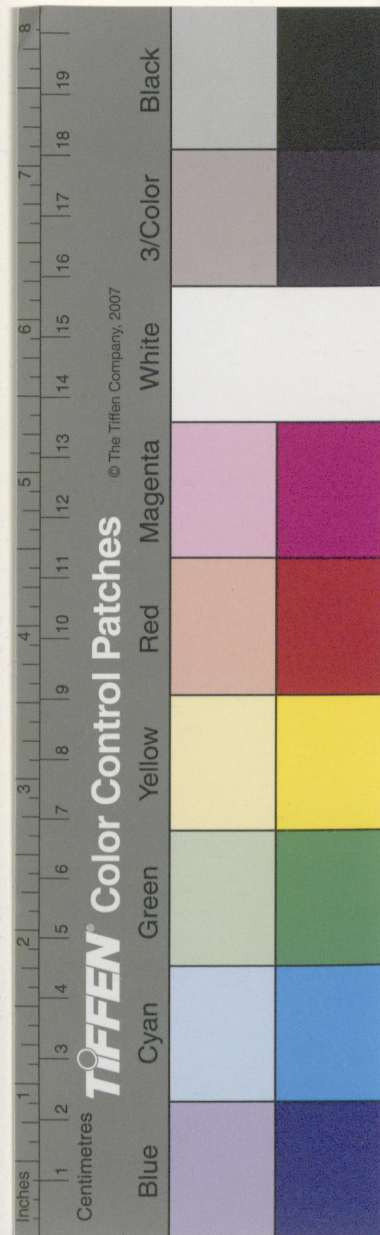
Att du nu kunde bli så orolig för
 att det en gång inte kom brev på
 den bestämda dagen, min egen
 mamma älskade! Var öfvertygad
 om att någon af oss skrifves om
 något skulle handa och smärare
 av uteblifvande af brev etc gode
 tecken om det någon gång skulle
 handa, t. ex om jag försunnat
 posttimmern hvilket inte vore så
 omöjligt, då mina tankar mest
 röra sig ^{kring} de tusende bestyren med
 de små. Men visst skall jag försö-
 ka att vara punktlig, när jag vet
 huru orolig mamma är.

Hur underligt det var att höra
 om farbror Snellman! Stackars alla
 hans närmaste, hurudant hårda
 slag detta var för dem, Omis för-
 tröflan rör mig dock icke mycket.

churu jag vet att hon höll så mycket
 af sin pappa, men stackars tant es-
 dile, henne ville jag riktigt varmt
 omfamna. Ja, det är riktigt under-
 bart huru Guds vägar äro andra än
 våra och Hans tankar högre än vä-
 ra tankar. Jag tänker på huru mæn-
 gen det är som ville dö och inte
 får det, som mamma skref om
 den unga flickan Lagerblad.
 Det var ett så långt brev jag fick
 från min mamma, tack, tack, jag
 lifver alltid så med er sedan jag
 fått edra kära rader och nu fick
 jag höra så mycket. Måtte sin To-
 nis bad göra henne godt att hon
 inte behöfde göra någon längre
 resa i sommar! Den kära flick-
 ungen! Hon lofvade smärt att
 komma och hysa på oss när ännu
 batarna skulle börja, hvem vet
 om ej någon annan af er också
 kunde komma på någon vecka

helst, då vi inte få er hit i sommar.
 Vi ha nu tänkt att vi troligtvis re-
 sa ut till Skåne på någon vecka
 för att andas hafsluft och för
 att skaffa fisk till vintern. Lind-
 givists komma kanske med då
 för samma ändamål. Våra her-
 rar behöfva friska uppgif-
 ter att arbeta flitigt afven
 under sommaren.
 Vi ha nu funderat med Tina och
 hon tyckes mest ha lust att komma
 till tant Sofie, men hon är rädd
 för vakandet der. Vi ha lofvat hen-
 ne lika stor lön om hon ville stada-
 na helst till hösten och det har
 hon nu lofvat "bara hon inte behöf-
 va gå och köra kuddar i sommar".
 Sedan tänker hon att hon inte kan
 trivas här längre, hon har nog
 redan attemellanåt så ledsamt, och
 så föraktar hon att gå här i kyrkan
 och talar alltid om Nordlund hur det

19. 3. 1873

nom Mari gumman kommit åt ett
 och hvarje som hon troligen har be-
 talat gumman för efter hon nu
 har försökt med Tina på samma
 sätt. Hon har bett att få köpa smör
 och kött och mysk af Tina och bjuda
 dit henne att en tillfrisknad ännu.
 Och när Tina inte gifvit henne nå-
 got så har hon sedan sagt att nå-
 gon annan här, att inte ville hon
 längre gå här, inte får hon här nå-
 got mera". Derför gick det i höstas
 8 timmar sofvor, som voro betänkade
 för hela vintern att kuddan, på
 mindre än två månader, och hö-
 så otygligt. Nu sakna vi två bilar
 skenka och annat smått också.
 Två ägg hade gumman också lagt
 sig till men när Tina sade att henne
 derom lade hon dem sedan oför-
 märkt tillbaka i botten. Jag tror jag
 att Anna vetat af mycket, men de
 ha ju den åsikten att man inte skall
 "tala på" en annan tjennare fast hon

